

Nemško uradno poročilo od srede.

K. B. Berlin, 24. novembra. (W. B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Arma da Hindenburga. Južno-vzhodno od Rige vjeli smo 6 oficirjev in 700 Rusov ter zaplenili 2 strojne puške.

Arma da Linsingen. Napadi ruskih oddelkov severno-vzhodno od Satoryska in Dubisze severno-železnice Kowel Rowni so zavrnjeni. Vjeli smo 50 Rusov in zaplenili 3 strojne puške.

Balkansko bojišče. Avstro-ogrške čete so zavzele Mitrovico, nemške biete pa Prištino. Srbi so zapadno od Prištine čez Sitnico načaj vrženi.

Vrhovno armadno vodstvo.

Meseca oktobra je bilo 42.600 Rusov vjetih.

"Berliner Tagblatt" poroča: Meseca oktobra smo vjeli 42.600 Rusov, 190 ruskih oficirjev in zaplenili 92 strojnih pušk. Od tega odpade po trdnih nemških izkazih na okrožje nemške armade na vzhodu 18.600 mož, 120 oficirjev in 31 strojnih pušk. Na okrožje c. in kr. armade pade 24.000 mož, 70 oficirjev in 31 strojnih pušk.

Beg srbske vlade.

K.-B. London, 22. novembra. "Daily Chronicle" poroča iz Atene: Srbska vlada je Mitrovico opustila in se je podala proti vnuči v smeri na Dibro. Morda bode zbežala Albanijo.

Konec srbske armade.

"Pester Lloyd" poroča iz Niša o pogovoru vojega zastopnika z bolgarskim poveljnikom generalom Bojadjev, ki je m. dr. dejal: — O srbski armadi, ki hoče zbežati na Crnogorsko, niskoraj več govor. Srbske armade v pravem zmislu sedenice. To so vse premagane čete, večinoma brez častnikov in podčastnikov. Vojaki nečajo svoje orožje proč, ako imajo zato priliko. To so bolj begunci nego vojaki. Ako bi se im posrečilo, zbežati v Črni goro, bi še manj uslužili imena armade, ker bi tja prišli brez ena in topov. Večinoma pravijo srbski vojaki, da se nočajo več v tuji deželi boriti. Upam, da bodemo v prav kratek čas Srbe popolnoma premagali ter s prostimi silami na vnuču nastopivše čete četverozvezje, zamorce, Anđele in Francoze pobili. Kadar bodemo s temi 100.000 mož, ki jih je štela srbska armada, potoviti, bodemo pač tudi lahko brez težave onih 100.000 mož četverozvezje premagali. Čisto siurno je, da ne more biti več govor a res nem odporu srbske armade.

Ena tretina srbske armade vjeta.

Listi poročajo iz područnih virov: Z ozirom na vsak dan naraščajoče število srbskih vjetnikov je zanimivo dognati, da je že ena tretina srbske armade vjeta. Glasom trdnih izkazov znaša število srbskih vjetih do 91.000 mož.

Bolgarsko uradno poročilo od 21. novembra.

K. B. Sofija, 22. novembra. (Uradno poročilo o dogodkih dne 21. novembra.) Boji okoli Prištine trajajo naprej. Doslej smo pri Gjanu, 32 kilometrov južno-vzhodno od Prištine, 7000 Srbov vjeli, 2 strojne puške in 4 opove zaplenili.

Podrobnosti orjaške bitke ob Soči.

Da ima laški topničarski ogenj grozovite sphe, o tem so bili Italijani tako prepričani, a so na nekem mestu poslali poizvedovat častniško patruljo, ki naj dožene, da so vsi branilci es mrtvi. Prav blizu pred napol sestreljeno vino so postreljili patruljo in le ranjenega pomenika za nogo potegnili v jarek. Vjetniki privodevijo, da se boje Lahi najbolj Podgora, katero imajo za nepremagljivo. Ta raztrgani in

po tisočerih izstrelkih razkriti rjavi grič, ki se kakor ključavnica postavlja pred Gorico, je vendar že bekatombe mrljev. Preko gora padlih tovarišev, ki še leže v ospredju, ženo Lahi vedno novih krdel. Dokazano je, da so v vseh oddelkih laške fronte pobrali čet in jih pritegnili pred to peklensko žrelo ognja in železa.

Pred nekaj dnevi so postavili na sosednji Sabotin laški brigado. Vjet laški podčastnik mi je pripovedoval, da je imela brigada 2000 mrljev. Polkovnik se je onesvestil, potem se ga je lotilo krčevito ihtenje, tako ga je prevzel pogled na razbito krdelo, ki je priběžalo razrušeno nazaj. Bataljon kolesarjev, ki so ga pritegnili iz Tirolske, je bil pri Oslavju deloma uničen deloma vjet. Med vjetniki je bil tudi major in stotnik, ki je imel še 26 let. Strašne izgube na častnikih silijo Lahe, da poverijo poveljstvo večjih oddelkov čisto mladim častnikom, to pa na škodo disciplini. Govoril sem s korporalom, ki je porabil jutranjo meglo ter jo odkuril k nam. Govoril je dobro nemški, ker je delal sedem let v Pforzheimeru pri Monakovem. Ko sem ga vprašal, zakaj je ubežal, je rekel: „Truden sem, zadosti mi je vojne. Na Sabotinu smo izgubili 1000 mož pri samo enim napadu. Nihče od nas ne veruje več, da pade Gorica. Vsi delavci pri nas misljijo o vojni kakor jaz, le oni, ki so jo provzročili, so drugih misli. Vam se godi bolje, bojudete se za domovino, ki vas preživila. Kadar pa se jaz vrnem po vojni domov, treba mi bo zopet navezati culto in iti v tujino.“

Drug vjetnik se je šalil rajši. „Cadorna je rekel, da bodemo tretji dan ofenzive v Gorici, a da bodemo imeli vodnike na tej poti, tega ni povedal.“

Poleg takih elementov je tudi mnogo oddelkov, ki se bore z junaškim preziranjem smrti. Znani so v tem alpini in bersagliieri. Pri Podgori je isti bataljon osemkrat jurišal na isto postojanko. Po osmem naskoku je bilo le še 100 mož, ki so jih vjeli naši.

Prvi dan, ko sem prišel na soško fronto, sem videl laška orjaška letala, ki merijo počez 30 metrov in so oborožena s tremi strelnimi stroji. Letala so križarila pol ure vzhodno Gorice. Dvakrat je napadel majhen, naš letalec orjaškega nasprotnika in razločno se je čulo razglanje strelnega stroja z 2000 meterske višine. Hkrati je vrgel eden Italijanov tri bombe po 25 kg. Dve sta se razpoluci komaj sto korakov proč od naše skupine in izkopale v zemljo globoke jame, tretja pa se ni razpočila, ker je priletel na močvirje.

Drugi dan sem gledal z griča po bojišču in vidiel od morja do poraslih vrhov Sv. Gore, opazjuč silno streljanja topov.

Tretji dan sem prišel v Gorico. Mesto, katerega Lahi nekaj časa niso obstreljevali, so obisipali sedaj z razstrelji. Oni dan, ko sem bil tam, je padlo v mesto pet težkih in neštevilno malih granat. Na griču pri Podgori, ki je bil sicer lep gozd, stoe le še tri gola tenka debla. V kavarni s prelukanimi okni smo čuli pri zavetru najnovnejši dogodek: granata je pred nekaj dnevi priletelna v lokal pri oknu in pri vratih zletela na cesto, kjer se je razpočila brez letela na močvirje.

Tako izredno blagodejne, bolečine odpravljajoče, ozivljajoče vdrgnjenje s Fellerjevim rastlinskim esenčnim fluidom z znakom

napravi nas odprone proti mokroti, prepelu ter

proti

prehlajenju

in odpravi bolečine. 12 steklenik franko 6 K
24 steklenik franko 10 K 60 vin. Lekarnar
E.V. Feller, Stubiča, Elsa-trg št. 241 (Hrvatsko).
Čez 100.000 zahvalnih pisem in zdravniških priporočil.

škode. Pri onem oknu je čital časnike nadpočnik, kateremu se ni zgodilo čisto nič.

Ko sem se vozil iz Gorice, je bilo grmenje od Šmihela sem najjače in podgorski vrh je bil zavti v gost rumen dim. Topovski streli in pritajeno godrnjanje oddaljenih eksplozij so me spremljali iz nesrečnega mesta, kateremu nedostaja v srečo samo še rešitev od svojih rešiteljev.

Skuludis.

Prinašamo sliko novega ministerskega predsednika na Grškem Skuludisa. Mož velja za

pristaša nepristranosti Grške in za nasprotnika Venizelosovih vojnih hujškačev.

Izpred sodišča.

Grof navijalec cen.

Dunaj, novembra 1915. Te dni stal je pred tukajšnjim sodiščem grof Gisbert Wolff-Metternich, obtožen zaradi navijanja cen. Prodal je namreč neki avtomobilski pneumatik za 1150 kron, dasi je bil kot staro blago vreden le 1 K 20 h za kilogram. Grof je bil obsojen na teden dni zapora in 200 K globe.

Razno.

Pozor špeharji! Občinski svet ptujski je sklenil, da se vršijo špeharski sejmi v Ptuj zopet vsaki petek. Opozarjam špeharje nato in upamo, da se bodejo živahnno udeleževali teh sejmov.

Vozniki, ki bi vozili drva, naj se čimpreje oglašajo pri okrajnem zastopcu v Ptuju.

Vri ptujski pionirji od 6/3. pionirske stotine, vojna pošta št. 603, nam pišejo sledče navdušeno in veselo pismo: „Bojno polje dne 16. novembra 1915. — Našim slovenskim ženam in dekletom. — Malo se sicer sliši v „Štajercu“ o krepkih ptujskih pionirjih, pa vendar tudi mi delamo vztrajno in pogumno za blagor mile domovine. Obiskala nas je sicer prej zima kot Vas, drage Štajerke, pa to ne more zadrževati železnega Slovenca ki je že tolkokrat naklestil izdajskoga polentarja. Res malo je včasih sitno, kadar pletemo mreže za Laha pred našimi postojankami; zato pa drage slovenske žene in dekleta; plietite le prido rokavice in nogavice, da ne pridemo brez nohtov domu. Pa tudi merica pristnega Ljutomeržana bi se nam izborno prilegla. Tem težkim dnem pa se pridruži tudi kaka vesela urica pri topli pečki. Pa vsaj pristnega Štajerca pravzaprav nič žaliti ne more. V najhujših dneh doni mila slovenska pesem med sivimi skalami koroškimi. Zato pa Slovence! Le pogum! Laha bomo zvili v kozji rog, potem pa se vrnemo kot zmagovalci na zeleno spodnjo Stajersko. Do tedaj pa nam pripravite domačih klobas, kak liter starega in boljšo postelj kot jo imamo tukaj. Iskrene pozdrave do svidenja pošiljajo: Alois Berlič, štabni narednik iz Gereje vasi pri Ptaju, Miško Runovec, narednik, Jožef Zelenko, četovodja iz Podvinca pri Ptaju, Adolf Gabrič, desetnik iz Brežic, Janko Slavinec, poddesetnik iz Ljutomera, Florijan Turnšek, poddesetnik iz Poberža pri Sv. Vidu, Fric Zupančič iz Gereje vasi, Fric Selinšek iz Zatolič na dravskem polju in Janez Tuš iz Jarenine pri Mariboru kot stotniški kuhar ter Alojzij Ruppacher iz Sevnice nad Mariborom!“ (Pozdravljamo